

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Liberatur Adultera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

SABBATHO POST DOMINICAM
TERTIAM QVADRAGESIMÆ.

Liberatur adultera.

IOAN. VIII.

ANNO XXXII.

In liij. imaginem adnotat iuucula.

A. Templum, ubi medio Scenopægia die festo Christus gloriose docuerat.	E. IESVS tacitus scribit in terra.
B. Postulat Scribæ & Pharisæi mulierem in adulterio deprehensam ad IESVM uerum docentem aduocant.	F. His illi auditis exhibant unus post alium, incipientes à senioribus.
C. Christus, Scriba, Pharisæi, & mulier.	G. Rursum scribit in terra IESVS.
D. Accusant, & maluitè inuerrigant quid de ea sentiat.	H. IESVS mulierem absoluit; Vade, & iam noli amplius peccare.

EVANGELIUM MISSÆ.

IOAN. VIII.

IESVS autem perrexit in montem Oliueti, & diluculo iterum venit in ^a templum; & omnis populus venit ad eum, & sedens docebat eos. Adducunt autem ^b Scribæ & Pharisæi mulierem deprehensam in adulterio, & statuerunt eam in medio, & dixerunt ei, ^c Magister, hæc mulier modò deprehensa est in adulterio. In lege autem Moyles mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem ^d dicebant tentantes eum, ut possent accusare eum. ^e IESVS autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terram. Cùm ergo perseverarent interrogantes, ^e erexit se, & dixit eis; Qui sine peccato est vestrū, primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans scribebat in terram. Audientes autem hæc, ^f vnus post vnum exhibat, ^g incipientes à senioribus: & remansit solus IESVS, & mulier in medio stans. ^h Erigens autem se IESVS dixit ei; ^h Mulier, ubi sunt qui te accusabant? Nemo te condemnauit? Quæ dixit; Nemo, Domine. Dixit autem IESVS; Nec ego te condemnabo. Vade, & iam amplius noli peccare.

ADNO-

ADNOTATIO.

A. Ad festum Scenopogie xxxij. anno ascēderat IESVS Hierosolymam: medio festo venerat ad templum, docuerat; multi in eū crederent, atque de ipso praeclare sentiebant & loquebantur. Quibus rebus commoti Principes & Pharisaei, miserunt qui illum comprehenderent: satellites vero illius virtutem sermonis admirantur & praedicant: defendit illum Neodemus. Incerti quidnam agerent, domum concedant: Christus ad montem Oliveti, sive Bethaniam, sive ad hortum Gethsemani, quod solebat cum discipulis convenire frequenter. Ea nocte calumniam mediantur homines nefarii: & deprehensa muliere in ipso flagitio adulterij, quā manere dūisset in templum IESVS quinto die Scenopogie, & doceret multitudine in qua ad eum conuenerat;

B. Adducunt adulteram illam. Hoc faciunt magna importunitate & tumultu; intermittit concionem Christus, statuit ante eam mulierē, conuertitur uniuersus populus ad rem nouam. Pharisaeorum erat machinatio: si illam damnet, plebs offendatur: sin liberet, lex.

C. Christus, Scriba, Pharisaei, mulier, & turba circumfusa.

D. Accusant Scriba, homines flagitiosi & nequam: dissipato crimine, in composito toto corporis cultu, motu & animata adstet mulier. Haec, inquit, modo in praesenti crimine adulterij est deprehensa; quae lapidanda quidem ex lege est, tu vero quid dicis? Hem malitiam! Id videlicet urgebant, vel ut diceret contra legem, & eum ipsi iure lapidare possent; vel contra illam ferret iudicium; & quam apud populum nactus erat exultationem, eam per inhumanitatem amitteret.

E. Christus nihil illis respondet, sed inclinatus digito scribebat humi, in singulos videlicet quae illos pungent, ac praefusione mentis abigerent. Verisimile autem est scripsisse singu-

lorum peccata scilicet a quā adultera, & fortassis quae ipsi ea nocte fecerant flagitia. Tam am igitur ignominiam ferre nulla ratione potuerunt: praesertim cum putarent scripturam legi ab omnibus posse, & a plerisque iam tum legi quod tamen ita non erat: nam propterea Christus non expressit quid scriberet; nec Ioannes scripsit. Voluit enim singulis dumtaxat suum scriptum esse notum, non alijs; quod effectus indicauit: nam unus post alium accusatores abscedebant animo percussis ac consternati.

F. Cum enim inchoasset scribere, & illi urgebant insolentius, absoluto unius scripto erexit se, & respondit; Qui est de vobis absque peccato, primus incipiat illam lapidare.

G. Hoc Christo dicente, iam qui erat reliquis senior, lecto suo scripto perturbatus, se proripiebat: alij item conturbati sapiente responso, & animi conscientia deterriti, stabant obstupefacti.

H. Rursum Christus scribit reliquorum peccata; ita singuli percussis diffugiunt: non enim exterius illorum solum peccata scribebat Christus, sed corda illorum truentabat acerbissime.

I. Retinetur in medio conuentu, ut inquit August. miseria & misericordia, mulier & IESVS. Erat erectus populus rerum quas videbat miraculo; expectabat iudicium IESV. Benignissime respondet Christus mulieri, quam interius sua benignitate ad fidem & penitentiam adduxerat; Vbi sunt qui te accusabant, mulier? nullus ex omnibus te condemnauit? Nemo, inquit, Domine. Quis enim te patrono & defensore possit, qui solus salus es peccatorum? Sum, inquit. Itaque neque ego te condemnabo. Verum amplius caue pecces. Clamor tota concione populi tollitur, probant omnes iudicium, liberatur adultera, fit iusta & proba ex peccatrice & infami, laudant omnes Deum & IESVM.

MEDL

MEDITATIO.

Quid fuimus fratres in saeculo? Quoties fuimus deprehensi & accusati apud Deū à Dæmonibus, vt nos morti æternæ traderet commertis? Sed sua benignitate repulit bonus IESVS veteratores Diabolos, exprobrans illis suam superbiam & peccata, ac suam obstinationem. Concessit nobis spatium poenitendi, dedit cor contritum & humiliatum coram se, condonauit peccata, recepit nos in suam gratiam. Quid igitur nobis non est sperandum? Si enim cū in peccato essemus, cū inimici essemus diuinitatis, atrociter etiam accusaremur à tetrīs Dæmonibus, peccata nobis remisit Christus, & recepit in gratiam suam; quid non est facturus pro amicis, pro obedientibus? Sed verò quid in nos contrā non est designaturus, si in officio non mā-

Rom. 5.

serimus, & obedientia Dei & nostrorum superiorum? Quid enim existimatis illum dicere, quum dicit, Vade, & iam amplius noli peccare? Adhortatio quidē est hæc ad virtutem, & oblatio gratiæ & auxiliij, sed simul comminatio terribilis. Caue, immeritò quidē nunc tibi remisi peccata, sed nescis quid, rursus si pecces, sim facturus. Per meam infinitam misericordiam dimisi tibi peccata tua, verū intelligis tam esse infinitam meam iustitiam quā misericordiā, qua vti similiter possem si vellem, & te in Infernum contrudere in perpetuum cruciandum. Quod si facerem, de tua perditione gauderent omnes Sancti & Angeli. Hæc consideratio vigeat semper in mente tua, quæ est verissima. Amen.

DOMINICA QVARTA

QVADRAGESIMÆ.

Quietem agunt discipuli iubente Christo, postea nauigant trans mare.

MATTH. XIII. MAR. VI. LVC. IX. IOAN. VI. ANNO XXXII.

In liij. imaginem adnotati iuncula.

liij.
41.

A. Dimittens turbas IESVS, ostendit quò esset trans mare venturus.	D. Turba, que ad angustias Iordanis properant vt transmittant.
B. Desertum, inter Capharnaum & Bethsaidam occidentalem, vbi precipit discipulis vt paulisper requiescant.	E. Conscendit nauim cum discipulis IESVS.
C. Oium agunt discipuli presente Christo.	F. Nauigat placidè quò turba prauenerat, vt Christus voluerat.

PRIMA